

DIKUrevy 2004

En naturlig forklaring

skrevet af marvin, uffe, adhh, madß, jakob, sandberg

Status: Færdig

(ca. 10-11 minutter)

Roller:

K (UffeC)	Konspirationsteoretiker
I (Adam)	Interviewer

Rekvisitter:

Evt. lidt gyser-musik fra bandet
2xStol
T-Shirt, for lille (**K**)
Skovmands skjorte, størrelse pleslie (**K**)
Sandal (**K**)
Hvide Tennissokker (**K**)
Bæltetaske ()
Briller ()
Forvaskede sorte shorts ()

I står foran tæppet på scenen.

- I** (*Studieværtsagtigt*): Med eneret for DIKU Revy kan vi nu bringe en afsløring. En fordækt plan har styret dette forårs begivenheder. Det mener i hvert fald vores næste gæst, Søren Kummel, som ønsker at være anonym. (*Laver velkomst-fagter mod K*)
(*K kommer ind på scenen og hilser på I. K prøver at smile mod publikum, mens han går duknakket og taler sagte, som om han er bange for at blive opdaget af "nogen".*)
- K** (*Hemmelighedsfuld, bebrejdende*): Shhhh! Jeg sagde jo, at jeg ville være anonym! Man ved aldrig, hvem der lytter med. (*Kigger mistænksomt mod salen*)
- I** (*Uforstående*): Ja, det sagde jeg da også til publikum? (*Mod publikum*)
Men her er han så: Den anonyme Søren Kummel!
(*Mod K*) Men du er kommet her idag, fordi du vil afsløre et mistænkeligt komplot. Hvad kan du fortælle os?

K (*Stadig hemmelighedsfuld, men nu også lidt ivrig efter at fortælle*): Jo, gennem massiv forskning har jeg afdækket en skummel plan.

(*Lægger an til stor, hemmelig historie*) Ser du, det drejer som en sammensværgelse med rødder tilbage til 1940'erne. Den gang var Danmark besat af tyskerne, og modstandsbevægelsen var desperate efter at få fat i sprængstoffer. En fiffig gut finder så ud af, at der ligger masser af udetonerede granater på det militære øvelsesareal på Amager Fælled. Problemet er blot, hvordan man uset transporterer sprængstofferne fra Amager Fælled til modstandsbevægelsens hovedkvarter i Vanløse. (*Laver punkt-A-til-B-fagter*)

Man beslutter sig derfor for at grave en tunnel (*Laver nedenunder-fagter. Generelt laver K så mange fagter som overhovedet muligt*) nedenunder København. Men krigen slutter jo i 1945.

I 1960'erne sker der så det, at en række gamle modstandsfolk sidder i byudviklingsudvalget. For at ære deres faldne kammarater beslutter de at lave en underjordisk togbane fra Amager til Vanløse – den gamle tunnel blev jo aldrig helt færdig. . .

Imidlertid laver en emdbedsmand en fatal brøler: Ud for en af banens stationer på Amager skriver han ved et uheld navnet "Universitetet". Fejlen bliver først opdaget, *efter* at planerne er sendt videre i systemet.

I : Hvorfor laver de det ikke bare om? Dengang lå der jo ikke noget universitet på Amager?

K (*Nedladende*): Du har vist aldrig været offentlig ansat? Næh, når først den slags er nedfældet på papir, kan ingen jordisk magt ændre det. Hvis virkeligheden ikke passer med planerne, er det langt lettere at ændre virkeligheden.

Og det gør man så. Via politiske forbindelser i Folketinget får man hævet optaget af især humanister på Københavns Universitet. Dermed mangler Københavns Universitet pludselig plads og ansøger derfor om bevilling til nybyggeri. De får pengene, men på betingelse af, at de nye bygninger rejses i umiddelbar nærhed af den planlagte station.

I : Men KUA ligger jo ikke ved Universitet station?

K (*Triumferende*): Netop! Byudviklingsplanerne var dybt hemmelige, og derfor vidste Københavns Universitet ikke præcis, hvor de skulle bygge. Byggeriet var allerede godt igang da man opdagede, at man havde ramt forkert. Til gengæld kaldte man så de nye bygninger for KUMUA – Københavns Universitets *Midlertidige* Udflytning til Amager. Alle-rede den gang lovede man at flytte det senere til den rigtige position.

Man prøver flere gange at få placeret et universitet ved stationen. Næste forsøg er nok den største fadæse. En ellers uskyldig fortegningsfejl

i et regnestykke sender det næste projekt helt ud på herrens mark – nærmere bestemt en pløjemark ved Roskilde! Efter *den* omgang skal de lige sunde sig nogle år.

Næste tiltag er at plante en horde af brokkehoveder på KUA. De konstruerer massevis af klager over, at KUA's bygninger er usunde og skaber asociale studerende. Under dette påskud besluttet det at bygge det nye KUA.

(*Slår imaginært i bordet (I bliver forskrækket)*) BUM! Endnu en brøler. Humanister stinker til geografi. De flytter i den forkerte retning, og det ny KUA kommer *ikke* tættere på den planlagte station.

I mellemtiden nærmer metroens åbning sig, og offentligheden begynder at stille spørgsmål til stationens navn. Man prøver forskellige undskyldninger, skyder skylden på togenes software osv. – men intet hjælper. Man bliver desperate. Noget må gøres. Heldigvis står IT-Universitet og mangler lokaler, og man får kringlet det sådan, at de skal bygge nyt ved siden af stationen.

I (*Glad, lettet*): Ah, jamen så er problemet jo løst. Så er der jo et universitet ved Universitetet Station.

K (*Højt, I bliver forskrækket*): BIIIP! Fejl! ITU er *ikke* et universitet! det er bare en højskole, man har omdøbt! Ikke... godt... nok!

Nu er der panik på. Pressen har fået nys om sagen, og der må omgående findes en løsning. Man vender sig derfor mod gamle frænder: Københavns Universitet har to gange fået penge til at løse problemet, men det er stadig ikke lykkedes. Ved en gallamiddag på Marienborg lader man rektor forstå, at hvis ikke KU løser problemet effektivt, vil regeringen rejse krav om tilbagebetaling af pengene.

Dette skaber krisestemning i rektoratet. I forvejen har KU dårlig økonomi p.gr.a. en lallet, talblind dekan på naturvidenskab. Som straf tvinges han til at afgive et institut til udflytning til Amager. Han vælger DIKU, fordi han vil have nedlagt Cafeen? – der jo mest drives af dataloger.

I (*Trist*): Men man kan da ikke sådan bare flytte DIKU til Amager?

K : Nej. Og man ved, at den danske befolkning vil rejse sig i vrede, hvis den opdager planerne. Man har derfor brug for en plan, der kan holde medierne beskæftiget. Og her må man trække på eksterne ressourcer:

Via tidligere rektor Ove Nathans venner i Mosaisk Trossamfund tog man kontakt til Arne Melchior. Hans bror, Michael Melchior, er minister i Israel og har derigennem stærke kontakter i Mossad.

I (*En anelse skeptisk*): Jamen, hvordan fik man Mossad til at hjælpe?

K (*Trækker på skuldrene*): En simpel vennestjeneste. Anyway, Mossad er ikke i tvivl om, hvem der er de rigtige til at skabe forvirring: NASA.

De er vant til den slags.

I : NASA? Jeg troede, det var sådan noget med rumfart?

K : Og hvem fandt på det? JFK! Han brugte hele rumprogrammet til at aflede opmærksomheden fra interne, amerikanske problemer. Annonceringen om at USA ville til månen var kun beregnet til at få folk til at glemme Svinebugten. Siden da har NASA stået bag en masse afledningsmanøvrer: Roswell, Golfkrigen, Tjernobyl, World Trade Center og Irak-krigen.

I : Hvordan skulle NASA stå bag 9/11?

K (*Bedrevidende*): National Aeronautics and Space Administration, ikkesandt?

Nå. Mossad er jo en efterretningstjeneste kan derfor tvinge NASA til samarbejde ved at true med at offentliggøre beviser om NASAs allerdybeste hemmelighed, nemlig at månelandingen var et falsum.

NASA invilliger, men skal bruge en ung, attraktiv kvinde til deres plan. De kontakter en tidligere ansat, John Donaldson og rekvirerer hans datter. Han nægter først, trods NASAs trusler mod hans familie. Da hans kone så pludselig dør under... mystiske omstændigheder, og da NASA genfremsætter truslerne, bukker han under for presset, og sender sin datter, Mary Donaldson, fra Tasmanien til Sydney.

Samtidig trækker Københavns Universitet i en række andre tråde. Som bekendt blev Københavns Universitet grundlagt i 1479 af den danske konge *med tilladelse fra Paven*. Selv efter reformationen og op i nyere tid er KU infiltreret af Vatikanet. Gennem Vatikanet lægges pres på tudeprins Henrik, der som bekendt er efterkommer af gamle tempelriddere. Han skal stille med en ugift søn.

I (*Protesterende*): Nej hør nu! Prins Henrik og tempelriddere?

K : Jo, den er god nok. Der var faktisk en udsendelsesrække om det på TV2 og Discovery for nogle år siden. En fyr ved navn Erling Haagen-sen beviste sammenhængen mellem den hellige gral, de bornholmske rundkirker, tempelridderne og prins Henrik. Den er god nok. Der er også en webside om det.

Det virkelige problem var at få kronprins Frederik til Sydney. Heldigvis er han sportsinteresseret.

I : Hvad hjælper det?

K : I 1996 skulle OL oprindeligt afholdes i Athen for at fejre 100-året for de moderne olympiske lege. Imidlertid pressede NASA – via CIA – Coca Cola til at betale for at få OL til Atlanta i 1996. Coca Cola har som bekendt flere penge end Grækenland. Dermed var den olympiske tidsplan brudt, hvilket åbnede for, at olympiaden i 2000 kunne afholdes i Sydney.

Og hvor OL er, er Frederik. Derefter var det en smal sag at føre ham og Mary sammen, hvilket som bekendt førte til bryllup her i maj måned. Og det var dét, der var planen!

I (*Undrende*): Jamen? Var det ikke bare et bryllup? Arrangeret af ugebladene og sådan?

K (*Tager sig til hovedet*): Nej, nej, nej! Det er jo det, de vil have os til at tro!

Hele bryllupsidéen gik jo ud på at aflede befolkningens opmærksomhed fra DIKUs tvungne flytning til Amager. Og ikke mindst håbede man, at DIKU Revyen ville bruge tid på brylluppet i stedet for flytningen!

I : Jamen, DIKU skal jo ikke flytte før om tidligst en tre-fire år?

K : Neej, men med *så* mange variable i spil, er det altså *lidt* svært at ramme helt præcist...

I : Nåh, sådan. Du har jo ret. Tusind tak, fordi du ville dele dette med os. Og tak fordi du kom!

K rejser sig og går ud

I (*Mod publikum*): Og på denne måde fik vi så afsløret den egentlige grund til DIKUs nye placering – og al den ballade om brylluppet. Mine damer og herrer, giv et stort bifald for den anonyme Søren Kummel!

Tæppe

I (*Eftertænkstomt*): Hmmm, egentlig har denne sketch jo handlet om brylluppet i stedet for DIKUs flytning. Gad vide, hvem der står bag dét?...

Lys ud. Gerne lidt uhygge-musik fra bandet